

tagelser — det er jo et Skær, man let strander paa, især i en Forhandling som denne her; jeg haaber ikke, jeg er strandet for ofte paa det. Her kommer jeg imidlertid til at strande paa det, men det er, fordi min ærede Nabo er den eneste, der har fremdraget denne Sag, og jeg vilde ogsaa gerne lade min Røst lyde til Støtte for det, han udtalte. Jeg har i mange Aar haft med Fjerkræavl at gøre og har derved faaet ikke saa lidt Erfaring deri. Jeg kan godt slutte mig til de Udtalelser, som det ærede Medlem fremkom med; jeg fandt, at de vare rigtige i et og alt. Fjerkræavlen har her i Landet altid været Stifbarnet, idet der fra Statens Side altid er gjort overordentlig lidt for at fremme Fjerkræavlen. Ad privat Vej er der gjort ikke saa lidt, men ikke paa en saadan Maade, at det virkelig kommer til Nytte der, hvor det burde komme til Nytte. Det er min Overbevisning, at en lille Husmand gennem en rationelt dreven Fjerkræavl vil kunne skabe sig en Indtægt saa stor, at han, jeg vil ikke sige, kan leve af den med sin Familie, men saa stor, at den i alt Fald kan give ham et ganske væsentligt Bidrag til deres Underhold. Men de savne Vejledning, de savne Støtte, og kunde denne Støtte gives dem, er der ingen Tvivl om, at det vil blive til Velsignelse for en Masse Hjem her i Landet og netop for de Hjem, som trænge mest til en saadan Biindtægt. Man har tidligere troet, at Fjerkræavl kun gav smaa Indtægter, det var ikke for noget at regne, man fik nogle Æg til sin Husholdning og dermed Basta, man fik i Virkeligheden ingen Penge, der blev ikke noget at sælge uden lidt hist og her i den gode Tid. Men det er ganske forfejlet. En Husmand, som har en passende Flok Høns, kan skabe sig en ret betydelig Indtægt uden derved at forsømme sit øvrige Arbejde. Men der maa Vejledning til, der maa Støtte til, og skønt jeg ikke holder af at skabe flere Statskonsulentembeder, end vi have, tror jeg dog, at det paa dette Punkt kunde være til Gavn at faa et saadant. Der er mange Maader, hvorpaa Husmændene kunne vejledes til rationel Fjerkræavl, og mange Maader, hvorpaa der kan skabes Indtægter af Fjerkræavl langt ud over dem, man nu er vant til at se.

Jeg haaber, at jeg ikke med disse faa

Ord har trættet Tinget eller misbrugt den højtærede Formands Taalmodighed.

N. Jensen: Jeg kan i det store og hele tiltræde det Princip, som ligger til Grund for det foreliggende Lovforslag, der, som bekendt, gaar ud paa, at Staten yder Tilskud til Husdyravl og Husdyrbrug, men i noget mindre Udstrækning, end det hidtil har været Tilfældet. At denne Indskrænkning i Bidragydelsen er nødvendig, ere saa godt som alle enige om. Den er jo begrundet i vore mindre gode økonomiske Forhold. Nu træffer det sig saa heldigt, at samtidig med, at man maa erkende, at denne Nødvendighed er til Stede, maa man indrømme, at denne Indskrænkning meget vel kan foretages paa en forsvarlig Maade, uden at noget slaas i Stykker eller ødelægges, vel at mærke, naar der træffes fornuftige Overgangsbestemmelser. Jeg haaber, at det eventuelle Udvalg vil have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold, ikke saaledes, at jeg mener, at Formindskelsen i Tilskuddet ikke skulde indtræde straks — jeg mener, at det fuldt ud kan forsvares —, men jeg mener, at forskellige strenge Bestemmelser i Lovforslaget kunde mildnes lidt, da de ellers ville hindre en hel Del navnlig af de mindre Jordbrugere i at være Medlemmer af forskellige Sammenslutninger.

Jeg skal i Henhold til den højtærede Formands Henstilling fatte mig meget kort og skal derfor kun omtale et enkelt Punkt i det foreliggende Lovforslag, som ganske vist er omtalt af et Par ærede Medlemmer i Forvejen, men paa ret forskellig Maade. Jeg sigter til de Bestemmelser, som staa i Forbindelse med Kontrolforeningerne og da særlig til Bestemmelserne i § 14, 1ste Stykke, hvor det forlanges, at $\frac{2}{3}$ af Medlemmerne i en Kvægavlsforening skulde være Medlemmer af en Kontrolforening. Hvis denne Bestemmelse gennemføres straks, vil det sikkert føre til, at en hel Del bestaaende Kvægavlsforeninger vil gaa i Stykker, idet en hel Del mindre Jordbrugere, Husmænd og mindre velstillede Jordbrugere, som er Medlemmer af disse Kvægavlsforeninger, vil blive nødsaget til at træde ud af dem, og det var dog ikke det, der